

ERZBISTUM
HAMBURG

Pastirsko pismo gospoda nadškofa, dr. Štefana Heße

ja v okviru visokega praznika sv. Ansgarja
3. februarja 2020

Pastirsko pismo gospoda nadškofa, dr. Štefana Heße

ja v okviru visokega praznika sv. Ansgarja
3. februarja 2020

Drage sestre in dragi bratje!

„ne pozabite gostoljubja“, ker skozi njega so nekateri, nevede, dali zatočišče Angelom. (HEBR. 12,2). Kar kot pregovor iz koledarjevega lista zveni, je važna lastnost v svetem pismu; Gostoljubje.

V starem testamentu je srečanje Abrahama in njegove žene Sare s tremi neznanimi, nazoren primer za gostoljubje. Trije neznani moški pridejo k njima. Abraham jih prijazno in spoštljivo pozdravi, brez, da bi vedel, koga ima pred seboj. Ponudi jim vodo, naroči peko svežega kruha in celo jagnje pripravi. Njegovo gostoljubje je nesebično, skoraj prekomerno in na koncu mu gostje zapustijo več, kot jim je mogel dati. Nepričakovano se zamenjajo vloge. Gostje postanejo gostitelji. Abrahamu in Sari odpro perspektivo za bodočnost. Paru, ki je bil doslej brez otrok, so oznanili veselo novico, da bo Sara naslednje leto rodila otroka. Tako nastane nepričakovano iz srečanja s tujimii, veliko bogastvo lastnega življenja.

V latinščini obstoja za besdo gost in gostitelj ena sama beseda: HOSPES, ki je znak za to, da tako gostitelj, kot gost, eden drugega obogatijo in obdarijo. Od gostoljubja imaj vsi korist.

Dragi sokristjani!

Scena večerje pri Abrahamu se vidi na oltarni sliki naše katoliške cerkve na otoku Helgoland. Spada prav tja, kjer so dan za dnem mnogi ljudje gostje. Prebivalci otoka so njihovi gostitelji. To se dobro podaja naši cerkvi, tu smo vsi gosti pri Jezusu Kristusu in kot skupnost se lahko izkažemo kot gostitelji mnogim obiskovalcem. S tem ne mislim samo cerkve na Helgolandu, temveč našo celo nadškofijo. Gostoljubje spada k vpljudnosti naše cerkve na vseh ravneh in krajih. Samo posebi je umevno, da naj bi ne bila samo v turističnih krajih, temveč povsod in za vsakogar. Gostoljubje je žig našega življenskega stila kot kristjani, skozi in skozi.

Če slišimo besedo gost, misli posameznik mogoče na goste hotela, ali na prijeten večerni obisk. Gostoljubje gre globlje. Grška beseda za gostoljubje je PHILOXENIE. Izvira iz besede phileo(biti prijatelj) in xenos(tujec); Gostoljubje je torej ljubezen do tujca, je prijateljstvo s tujimi. Z drugimi besedami: Gostoljubje pomeni tuje in nove pristrčno in ljubeznivo sprejeti, jim izreči pristrčno dobrodošlico.

V časih, ko niso obstajali hoteli v današnji obliki, npr. v biblijskem času enega Abrahama, je bilo gostoljubje življensko važno. Hospici so bili kraji sigurnosti. Preko stoletij so bili samostani mesto gostoljubja. V zadnjih letih je gostoljubje postalo življensko važno in dobilo popolnoma novo aktualnost, s sprejemom begunce v našo družbo. Vsem, ki se za njih zavzemajo, in ki so v pravem smislu besede dobri gostitelji, tako v naših župnijah, kakor tudi v komunah, se iskreno zahvaljujem. Želel bi si, da mi ne bi bilo treb omenjati sovraštva do tujih, ampak na žalost tudi to obstaja.

Gostoljubje je notranja drža naše cerkve in ne obstranski pojav. Božje razodetje v Jezusu Kristusu ni samo sporočilo, temveč eno osebno srečanje. Zaradi tega se vsebina naše krščanske vere ne more ločiti od njene oblike, tako naj bi se v našem ljubljenem gostoljubju in naši veri sama izkazala. Ni slučaj da je bil Jezus vedno znova gost pri ljudeh, njegov prvi znak, ko je sodeloval na svatbi v Kani, vedno znova vabi ljudi k sebi, v svoje življene: *"Pridite in vidite!"*

Zame se odpira nekaj konkretnih točk,kako bi mi in vi gostoljubje v mislih in življenju nadaljevali:

1. Mi smo vsi gosti na tej zemlji. Ena najbolj znanih pogrebni pesmi es začenja s :“ *Mi smo samo gost na zemlji*”.Izvira iz najtemnejših časov naše nemške zgodovine. Za časa nacionalsocializma je hotel avtor opomniti na naš dokončni dom pri Bogu.Mi gremo nebesnemu gostoljubju, z Bogom in našimi dragimi nasproti. Skozi to se vse drugo reativira ,ali postane brezpomembno. Vse ima konsekvence za tukaj in sedaj, za naše okolje s tem svetom in vsemi stvarmi v celem našem življenju.naredi nas lahke ,reši nas in osvobodi. Ima tudi vpliv na naš odnos in ravnanju do stvarstva, katerega nam je Bog zaupal in nam naložil odgovornost za naslednje generacije.Vsi imamo na tej zemji statu gostov. Prosim, obnašajmo se tudi kot gosti.
2. Kristus nas vedno znova prisrčno vabi k sebi. Mi smemo biti njegovi gosti. Poslužujmo se tega božjega povabila! Rad bi nas imel ob svoji strani, pri sv.maši ga smemo poslušati in z njim praznovati večerjo. Enostavno smemo biti z njim v vsej tihoti.

Nasprotno pa velja tudi:Gospod hoče biti gost v našem življenju. Povabi se npr. v življene carinika Zachäusa ali pri Marthi von Bethanien:“*Danes moram biti tvoj gost*“ Prav v tem smislu se glasi molitev pri mizi:“ *pridi Jezus ,bodi naš gost*”!

3. Naše cerkvene župnije dobivajo dosti povabil.Lahko se udeležijo nešteto prireditev, sodelujejo v projektih i akcijah v naših mestih in komunah. Mnogi se zelo veselijo, če smo njihovi gosti. Pričakujejo nas in pričakujejo nakaj od nas.Veselimo se, da smemo biti z njimi,kajti to ni neka postranska stvar.Lepo bi bilo,če bi naše župnije na taka povabila odgovorile z obiskom.
4. Bodite končno sami dober gostitelj v naših župnijah in v vseh delih cerkvenega življenja.Približajte se gostom ,obiskovalcem neznanim in tujcem. Bodite gost z vsem našim značajem! Prisrčno jih pozdravimo in bodimo dostopni (v okviru pastorage)

Pomislimo vedno, kako bi bilo,če ne bi v naših skupnostih videli več gostov , ker se ne počutijo dobrodošle.To spremeniti,je najprej vprašanje vidika in srca in sicer našega vidika. Mnogolrat nas naši gosti s svojo navzočnostjo bogat obdarijo,kajti mi nismo njihovi gostitelji,temveč smemo biti gost v njihovem življenju.

Drage sestre in dragi bratje, gostoljubje je vedno brez namena. Hoče drugemu nuditi prostor, v katerega lahko vstopi in postane prijatelj. Pri tem se zgodi nekaj kar je pred kratkem umrlí teolog Johan Baptist Metz iz Münstra rekel. "pri tem moramo sebe pozabiti, stopiti v ozadje, da drugi v svoji enkratnosti k nam res prispe. Znati ga moramo sprejeti, mu dopustiti svojo osebnost in značaj, kateri nas dostikrat razburja in sili k bolečemu preoblikovanju. Kajti skrivnost življenja ni vklúčenje v samoljubezen, temveč v medsebojno ustvarjalnost." Bodimo kot cerkev v Hamburški nadškofiji, resnična cerkev v odnosu do Boga in človeka. Živimo konkretno in vsakodnevno po pismau Hebrejcom "Ne pozabite gostoljubja; kes s tem so nekateri nevede dali zatočišče Angelom."

Bog vas blagoslovi in vse, s katerimi smo gostoljubno povezani!

Vaš nadškof

Dr. Stefan Heße

ERZBISTUM
HAMBURG

Erzbistum Hamburg
Am Mariendom 4
20099 Hamburg
www.erzbistum-hamburg.de